

Zasady nakładania i zwalniania z kwarantanny.

Osoby, które były narażone na chorobę zakaźną lub pozostawały w styczności ze źródłem biologicznego czynnika chorobotwórczego, a nie wykazują objawów chorobowych, podlegają obowiązkowej kwarantannie, a osoby u których potwierdzono zakażenie (objawowe lub bez objawów) podlegają obowiązkowej izolacji- jeżeli tak postanowią organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Osoby podlegające kwarantannie można podzielić na następujące kategorie osób:

- 1) Osoby narażone na styczność ze źródłem czynnika chorobotwórczego- niezabezpieczony bliski kontakt z osobą zakażoną, materiałem zakaźnym itd.

Stosownie do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 czerwca 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie chorób zakaźnych powodujących powstanie obowiązku hospitalizacji, izolacji lub izolacji w warunkach domowych oraz obowiązku kwarantanny lub nadzoru epidemiologicznego (Dz. U. poz. 1054), okres obowiązkowej kwarantanny w przypadku choroby wywołanej wirusem SARSCoV-2 (COVID-19) trwa do czasu uzyskania ujemnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, nie dłużej jednak niż 14 dni, licząc od dnia następującego po ostatnim dniu odpowiednio narażenia, albo styczności. Tak więc w przypadku ujemnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 nastąpi automatyczne, na mocy przywołanego rozporządzenia, zwolnienie z kwarantanny. Kwarantanna jest nakładana w trybie decyzji na podstawie art. 33 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 z późn. zm. i ma charakter konstytutywny. Natomiast w przypadku, gdy badanie nie zostało wykonane, kwarantanna ulega zakończeniu wraz upływem 14-dni z mocy samych przepisów. Należy pamiętać, że pobranie materiału do badania **powinno odbyć się nie wcześniej niż w 7 dniu od dnia styczności ze źródłem czynnika chorobotwórczego-** czyli po czasie dłuższym niż średni czas wylegania COVID-19, który wynosi 5-6 dni.

- 2) Osoby narażone na styczność ze źródłem SARS-CoV-2 poprzez zamieszkiwanie z osobą zakażoną SARS-CoV-2/chorą na COVID-19 odbywającą izolację w warunkach domowych

Wszystkie osoby zamieszkujące z osobą izolowaną w warunkach domowych podlegają kwarantannie. Okres kwarantanny jest uzależniony od czasu izolacji osoby zakażonej/chorej i w przypadku utrzymywania się u niej przedłużonego nosicielstwa może w skrajnych sytuacjach przekraczać okres 14-dniowy i trwać aż do dnia uzyskania dwóch kolejnych ujemnych wyników badań (wymazy z nosogardła) w kierunku materiału genetycznego wirusa SARS-CoV-2 pobranych od osoby izolowanej oraz ujemnego wyniku

badania wymazu pobranego od osoby podlegającej kwarantannie, a zamieszkującej wraz z osobą izolowaną, pobranych najwcześniej w 10- 12 dniu izolacji.

3) Osoby przyjeżdżające do Polski z krajów spoza Unii Europejskiej/Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Kwarantanna w przypadku tej kategorii osób nie jest skutkiem styczności ze źródłem czynnika biologicznego, ale wynika z mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz.1066 z późn. zm.). Osoby przyjeżdżające mogą odbyć kwarantannę w planowanym miejscu pobytu na obszarze RP (miejsce zamieszkania lub pobytu) i mogą być wobec nich zastosowane ogólne zasady skracania 14-dniowej kwarantanny na podstawie wyników badań laboratoryjnych. Dla wybranych grup zawodowych funkcjonują szczególne wytyczne, które modyfikują ogólne zasady postępowania wobec tych osób. Dotyczą one osób przyjeżdżających do prac sezonowych w rolnictwie. Zasady wykonywania testów dla tych osób są opisane w wytycznych Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi: <https://www.gov.pl/web/rolnictwo/wytyczne-mrirw-i-gis-dla-producentow-rolnych-zatrudniajacych-cudzoziemcow-przy-pracach-sezonowych--aktualizacja>

Czy można decyzją zwolnić z kwarantanny wynikającej z ww. rozporządzenia Rady Ministrów?

Zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 4) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz.1066 z późn. zm.) państwowy inspektor sanitarny właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu, w których ma być realizowana obowiązkowa kwarantanna, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi lub inny upoważniony przez Głównego Inspektora Sanitarnego państwowy inspektor sanitarny, w uzasadnionych przypadkach, decyduje o skróceniu lub zwolnieniu z obowiązku jej odbycia. Należy przy tym zwrócić uwagę, że przy podejmowaniu decyzji o skróceniu lub zwolnieniu z obowiązku odbycia obowiązkowej kwarantanny istnieje konieczność każdorazowej oceny miejscowej sytuacji epidemiologicznej, a nie jedynie sytuacji osobistej, zawodowej lub edukacyjnej wnioskodawcy, która nie ma wyłącznego (decydującego) znaczenia w stanie epidemii. Oznacza to, że państwowy inspektor sanitarny jest uprawniony do podjęcia decyzji uznaniowej np. zwalniającej, albo odmawiającej zwolnienia z obowiązku odbycia obowiązkowej kwarantanny (podobnie w przypadku skrócenia okresu obowiązkowej

Zasady kwarantanny w przypadku styczności z SARS-CoV-2 opierają się na następujących przesłankach:

a) społecznych- chodzi o skrócenie okresu wyłączenia osoby z życia zawodowego i społecznego:

- w szczególności w stosunku do osób wykonujących zawody kluczowe dla funkcjonowania państwa, które nie mogą świadczyć w ramach kwarantanny pracy zdalnej i powinny jak najszybciej powrócić do pracy,

- odbywających kwarantannę w warunkach domowych z innymi osobami, co prowadzi do wielodniowego odosobnienia- przez okres współzamieszkiwania z osobą izolowaną, aż do dnia uzyskania dwóch kolejnych ujemnych wyników badań (wymazy z nosa- gardła) w kierunku materiału genetycznego wirusa SARS-CoV-2 pobranych od osoby izolowanej oraz ujemnego wyniku badania wymazu pobranego od osoby podlegającej kwarantannie, a zamieszkującej wraz z osobą izolowaną w 10- 12 dniu izolacji.

b) epidemiologicznych: średni okres wylegania zachorowania wynosi 5-6 dni,

- 97,5% osób zakażonych rozwija objawy do 11,5 dnia od zakażenia,

- monitorowanie stanu zdrowia osób ze stycznością z SARS-CoV-2 przez 14 dni pozwala na identyfikację ponad 99% przypadków zakażeń u osób narażonych.

Aktualne zasady informowania osób przebywających w kwarantannie o możliwości wykonania badania i jego terminach jest dostępna na stronach Ministerstwa Zdrowia:

1. Ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20082341570>

2. Opublikowane przez Ministerstwo Zdrowia zasady wykonywania badań laboratoryjnych u osób przebywających w kwarantannie: <https://www.gov.pl/web/zdrowie/w-10-lub-11-dniu-kwarantanny-zrob-test>
